

Γράφουν ο Γρηγόρης Χρονόπουλος και ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ...

Ένας φίλος ήρθε από τα παλιά φορτωμένος με χιλιάδες αναμνήσεις

Γιώργο γεια σου,

Πολλές οι κοινωνικές και πνευματικές εκδηλώσεις στην παροικία και καθώς πλησιάζουν τα Χριστούγεννα πολλαπλασιάζονται με την παραδοσιακή πλέον προχριστουγεννιάτικη επαφή.

Το συνθήσαμε κι αυτό και δεν είναι κι άσχημο, την επικοινωνία με δικούς και φίλους, που παίρνει και μια γιορταστική μορφή. Στη δική μας παράδοση και στο Ορθόδοξο Δόγμα η προ των Χριστουγέννων περίοδος είναι προετοιμασία με νηστεία και προσευχή. Οι εορταστικές εκδηλώσεις έρχονται μετά τη γιορτή. Και όπως έχουμε Πρωτοχρονιά και Φώτα γίνεται περίοδος χαράς, οι Μεγαλογιورتάδες, όπως τις θέλει ο λαός. Για τους Δυτικούς όμως, για όλη την Ευρώπη τα γιορτάσια είναι καλωσορίσματα! Γίνονται πριν την εορτή και όσο κι αν η εμπορικότητα τα κάνει λίγο πανηγυρικά, για να μην πω αποκριάτικα, έχουν το πνεύμα της καλής διάθεσης, της ευδοκίας και της αγάπης. Οι πιστοί φροντίζουν να δουν τους δικούς και τους φίλους, να εκφράσουν την αγάπη τους, ν' ανταλλάξουν κάρτες, δώρα, ευχές. Δεν μπορούμε να αποξενωθούμε από την κοινωνικότητα. Όμως είχαμε και τις δικές μας εκδηλώσεις, ουσιαστικότερες από τα Χριστουγεννιάτικα πάρτυ. Είχαμε μέσα στη βδομάδα που πέρασε δύο ενδιαφέρουσες ομιλίες, μια έκθεση ζωγραφικής, έναν χριστουγεννιάτικο χορό και το πιο σημαντικό, το πιο κοντινό στο πνεύμα το χριστιανικό τα εγκαίνια του κτιρίου της "Εστίας". Είναι ένα θεάρεστο έργο, ένα ίδρυμα της Αρχιεπισκοπής για παιδιά με ειδικές ανάγκες που δουλεύει χρόνια τώρα ευσυνείδητα για παιδιά με διανοητικές και σωματικές αναπηρίες, προσφέρει ανακούφιση στις οικογένειες και που επεκτάθηκε με ένα ακόμα χτίριο.

Δεν χωράει αμφιβολία πως είμαστε μια ζωντανή παροικία και με μια πολυσιδη δημιουργική παρουσία. Δεν είμαστε τα εργατικά χέρια άλλων εποχών. Δεν υστερούμε σε πολιτιστικές εκδηλώσεις από την Πατρίδα. Το ίδιο και η Μελβούρνη, για να αναφέρω τα μεγάλα κέντρα.

Οι ομιλίες της εβδομάδας ήταν σημαντικές και ενδιαφέρουσες. Η Ομιλία του Καθηγητή Καναράκη, που δόθηκε στα πλαίσια των εκδηλώσεων της Πελοποννησιακής Συνομοσπονδίας, είχε θέμα το ΟΧΙ του 40 και την αναγνώριση και συμμετοχή του

πνευματικού κόσμου της Ελλάδας καθώς και την απήχηση παγκοσμίως. Μια σοβαρή και ουσιώδης ομιλία που παρακολούθησαν πολλά άτομα. Ουσιώδης ήταν και η ομιλία της Σοφίας Ράλλη-Καθαρείου με θέμα την φιλόσοφο Υπατία, ίσως την πρώτη γυναίκα-δασκάλα σε μαθηματικά και αστρονομικά θέματα, στην Αλεξάνδρεια τον πέμπτο αιώνα, σε μια εποχή ανάπτυξης, αλλά και ανακατάταξης κοινωνικής και φιλοσοφικής. Η διάλεξη δόθηκε στο Πανεπιστήμιο της Νέας Νότιας Ουαλίας, με πολλούς πανεπιστημιακούς ακροατές.

Η ζωγραφική έκθεση ήταν του Γιώργου Μιχελακάκη με ωραίους πίνακες με πνευματικό περιεχόμενο. Όλα αυτά δείχνουν τη δράση της παροικίας μας, την πνευματική και καλλιτεχνική δράση. Εμείς μιλάμε για αναμνήσεις για εκδηλώσεις του χτες, αλλά καλό να μην παραβλέπουμε και το σήμερα.

ΟΧΙ

Το ΟΧΙ το ιστορικό, εκείνο του Σαράντα, ειν' ένα δίπλωμα τιμής δίπλα στις Θερμοπύλες. Στην Οικουμένη έχει γραφτεί σ' όλες τις ιστορίες του χτες μα και του σήμερα ολόχρυση σελίδα. Κι η Νίκη αν δεν το στόλισε το κόσμισε η δόξα τιμή και πατριωτισμός της λευτεριάς αξίες. Παράδειγμά μας η Μαντώ αυτή η Μαυρογένους

που πάμφτωχη απόμεινε του Γένους ευεργέτης.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Γειά σου κι' εσένα φίλε μου,

Η δική μου άποψη είναι πως δυστυχώς, η ελληνική παράδοση φθίνει από μέρα σε μέρα στην Αυστραλία και μέσα στο κωνευτήρι της αφομοίωσης έχουμε προσαρμοστεί σε κάποιες αγγλοσαξονικές παραδόσεις, που εγώ τουλάχιστον πάντα τις εύρισκα αποκρουστικές. Τί σχέση έχει ο Φάδερ Κρίστιμας με τα Χριστούγεννα, ή το όργιο της εμπορικής εκμετάλλευσης μιας μέρας που θα έπρεπε να είναι αφιερωμένη σ' αυτόν που γιορτάζει, τον γλυκύτατο Ιησού, ο οποίος δηλώνει «απών» από τα κακόγουστα πανηγύρια δήθεν για τα γενέθλιά Του και καλά κάνει;

Εγραψα όργιο και θυμήθηκα τα Christmas Parties στους χώρους εργασίας όταν ήμουν νέος, που δεν ήταν τίποτε άλλο από μια ευκαιρία για μεθύσι και παράνομες περιπτώσεις. Δεν ξέρω τί συμβαίνει τώρα σ' αυτά τα πάρτυ, αλλά στη δική μου εποχή αυτή η ακολασία οδήγησε σε σκάνδαλα την επομένη μέρα όταν ξεμεθούσαν και ουκ ολίγα διαζύγια ακολούθησαν.

Στο όνομα του Χριστού έχουν διαπραχθεί φρικτά εγκλήματα στο παρελθόν και τώρα τα γενέθλιά του έγιναν αιτία για ακολασία, αλλά δεν είναι μόνο αυτό. Ενοχλητική για μένα είναι και η σπατάλη πολλών δισεκατομμυρίων δολαρίων μόνο στη Αυστραλία για δώρα που τις πιο πολλές φορές είναι άχρηστα και διερωτώμαι πόσα δάση καταστρέφονται για να κατασκευαστούν χιλιάδες τόνοι χαρτί περιτυλίγματος των δώρων και οι χριστουγεννιάτικες κάρτες. Και μάλιστα σε μια περίοδο που κινδυνεύει το περιβάλλον μας, από την ασυδοσία μας στην κατανάλωση. Αυτή η αλόγιστη σπατάλη σε δώρα και για το λουκούλειο χριστουγεννιάτικο τραπέζι, όταν φτωχά παιδάκια πνίγονται στις θάλασσες είναι ύβρις, είναι περιφρόνηση της διδασκαλίας του Χριστού από αυτούς που νομίζουν ότι είναι χριστιανοί.

Ευτυχώς, που μερικοί άνθρωποι του Πνεύματος και της Τέχνης μάς έβγαλαν ασπροπρόσωπους στην παροικία με τις ομιλίες τους, με τη ζωγραφική τους και με το γέλιο στις θεατρικές παραστάσεις τους. Ακούσαμε τον Δρ Γιώργο Καναράκη και την Σοφία Καθαρείου στις πολύ ενδιαφέρουσες διαλέξεις τους, γελάσαμε στις παραστάσεις του Θεάτρου Τέχνης με την κωμωδία «Ζητείται Ψεύτης» και ελπίζω να προλάβω την έκθεση του Γιώργου Μιχελακάκη, για την οποία έγραψε χτες εκτεταμένα «Ο Κόσμος» μας. Εγώ, καλέ μου φίλε, όμως δεν θα δώσω βραβεία στην παροικία για τις προσπάθειες μερικών ανθρώπων και οργανώσεών μας να περισώσουν ό,τι μπορούν από τον πολιτισμό μας και να παράγουν κοινωνικό έργο. Παροικία δεν είναι μόνο αυτοί οι φιλότιμοι άνθρωποι και οι δημιουργικές οργανώσεις μας, αλλά και οι χιλιάδες συμπάροικοι με τις εκατοντάδες σωματεία μας που δεν δίνουν δώρα τσακιστή για το μέλλον μας σαν εθότυπα. Η παροικία μας σήμερα είναι σκιά του παλιού καλού καιρού της δημιουργίας. Σήμερα τα πάντα εξαρτώνται από τους μεγάλους φορείς μας και γι' αυτό λέω ότι πρέπει ν' αποταθούμε στους νέους και όχι τόσο νέους αυστραλογεννημένους, αλλά και στην ευρύτερη κοινωνία με δραστηριότητες που τούς ενδιαφέρουν και στη γλώσσα που καταλαβαίνουν. Τεράστιο όφελός μας θα είναι αν μπορούσαμε να ελκύσουμε τους αγγλόφωνους Έλληνες και φιλέλληνες, χωρίς να σταματήσουμε τις προσπάθειες να κρατήσουμε ζωντανή τη γλώσσα μας. Όπως πολύ σημαντικό είναι να ξαναεπισκεφτούμε με τα παιδιά και εγγόνια μας τις δικές μας παραδόσεις, που -τουλάχιστον- περιέχουν απaráμιλλο πολιτισμό.

Οι συντάκτες της στήλης, Γρηγόρης Χρονόπουλος και Γιώργος Χατζηβασίλης, στο Πανεπιστήμιο NNO για τη διάλεξη της Σοφίας Καθαρείου την περασμένη Παρασκευή.